

DOCUMENT DE TREBALL

TÍTOL:	Aportacions al ple monogràfic sobre el món agrari del Parlament de Catalunya
NÚMERO DEL DOCUMENT:	1
Data:	Abril de 2014
Autores/autors: (logos de les entitats o noms)	Secretariat Agrofòrum
Col·laboradores/col·laboradors: (logos de les entitats o noms)	Agromillora Research SL; Agroprés; CAJAMAR Caja Rural; Col·legi d'Enginyers de Forests de Catalunya; Col·legi d'Economistes de Catalunya; Col·legi Oficial d'Ambientòlegs de Catalunya; Col·legi Oficial d'Enginyers Agrònoms de Catalunya; Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Catalunya; Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Forestals de Catalunya; Col·legi Oficial de Biòlegs de Catalunya; Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya; Cooperativa d'Ivars; Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural; Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya; Fruits de Ponent Grup Cooperatiu; Fundació Agrícola Catalana; Fundació del Món Rural; Fundació Triptolemos; Institució Catalana d'Estudis Agraris; PIMEC Agroalimentària; Ros Roca Indox Cryo Energy, S.L.; UAB - Facultat Veterinària; UDG - Escola Politècnica Superior; UdL - ETSEA; UPC - ESAB; UVic-UCC- Escola Politècnica Superior

Amb motiu del Ple Monogràfic sobre el món agrari, que començarà al Parlament de Catalunya el proper dia 9 de juliol, **AGROFÒRUM**, en tant que plataforma de debat estable i plural del sector agrari, agroalimentari i del medi rural de Catalunya, integrada per 26 entitats de diferents àmbits i tipologia, vol expressar la seva preocupació pel proveïment futur, suficient i qualitativament adequat, dels aliments a la població catalana.

Catalunya té un sector agroalimentari de pes i estratègic, però és altament depenent d'aliments bàsics (cereals i soja, sobretot), fet que aporta elements de risc importants sobre el proveïment alimentari. Més encara, al trobar-nos davant d'un escenari cada cop més tens per vectors tals com l'energia, el sòl agrari, l'aigua i el medi ambient, amb el canvi climàtic com a factor accelerador d'aquestes tensions, i en un moment d'increment de demanda global agrícola per raó de l'augment de la població, de la millora de les dietes alimentàries i de la producció creixent d'agrocarbursants.

Des de **AGROFÒRUM** entenem que el Govern de Catalunya té la responsabilitat d'atendre el repte alimentari, garantint-ne el proveïment suficient i la seva qualitat sanitària. Es tracta d'un repte que requereix d'actuacions que cal posar en marxa des d'avui mateix per tal d'assolir els resultats desitjats en el mig/llarg termini i continuar afavorint la competitivitat i el desenvolupament socioeconòmic del sector agroalimentari català. En aquest sentit, es proposen com a eixos bàsics d'actuació els següents:

- Planificar l'ús òptim i eficient de l'aigua, coordinant tots els agents implicats i atenent les diferents demandes (urbana, industrial, agrícola i mediambiental) amb criteris equilibrats, però valorant la importància cabdal del destí de l'aigua al regadiu, en tant que garantia per millorar el necessari autoproveïment.
- Considerar com a estratègic el sòl agrícola, evitant-ne la pèrdua vers altres destins o per degradació (erosió, salinització, etc.) i/o perquè aquest resti fora del control local a partir de compres estratègiques de Tercers Països o empreses amb interessos forans.
- Impulsar, des de l'àmbit agrari i forestal, les energies renovables al territori, distribuïdes i integrades en xarxa, per assolir graus suficients de resiliència energètica.
- Impulsar la formació com un element irrenunciable per a incrementar la competitivitat del sector i la millora professional del capital humà.
- Impulsar la recerca, el desenvolupament i la innovació, com a necessària fàbrica de solucions de futur, amb una especial atenció a la biotecnologia com a eina essencial per a assolir els objectius de proveïment alimentari al si d'un desenvolupament sostenible.
- Considerar en tot moment el teixit socioeconòmic d'explotacions agràries, empreses agroalimentàries i de distribució, com a la base que ha de fer possible les transformacions que s'albiren. En aquest sentit, impulsar la seva competitivitat en el món global per afavorir el relleu generacional, amb una especial atenció a les petites i mitjanes empreses agroalimentàries i a les cooperatives.

Adjuntem les **Conclusions de la Jornada “El paper de l’agricultura al segle XXI” organitzada per AGROFÒRUM el 10 d’Abril de 2014.**

L’objectiu de la jornada *El paper de l’agricultura al segle XXI*, celebrada a l’Institut d’Estudis Catalans el 10 d’abril de 2014, va ser reflexionar amb visió de futur sobre la manera com l’agricultura pot ser determinant davant d’alguns dels principals reptes del segle XXI, com són la transició energètica, la seguretat alimentària o el canvi climàtic.

Els ponents van ser;

- Sr. Ignacio Pérez, economista i analista de polítiques a la Direcció de Comerç i Agricultura de l’Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics (OCDE)
- Sr. Pere Puigdomènech, professor d’investigació del CSIC al Centre de Recerca en Agrigenòmica (CRAG) CSIC-IRTA-UAB, doctor en ciències biològiques i membre del IEC,
- Sr. Mariano Marzo, catedràtic d’Estratigrafia i professor de recursos energètics i geologia del petroli a la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona,
- Sr. José María García Álvarez-Coque, enginyer agrònom i professor d’economia i política agràries a la Universitat Politècnica de València (UPV),
- El Sr. Antoni Pané, Director General de la Cooperativa d’Ivars d’Urgell.

A partir de les intervencions i del debat fets en la jornada “El paper de l’agricultura al segle XXI” d’AGROFÒRUM, podem concloure que:

La demanda d'aliments al món continuarà augmentant de manera significativa, la qual cosa representa un repte important per al sector productor. Cal defensar l’alimentació com un dret polític de les persones.

La inflació dels preus alimentaris al consum serà una preocupació creixent, però es preveuen estables per als productors. Cal mecanismes de transmissió de preus que regulin adequadament la distribució del valor entre tots els integrants de la cadena alimentària.

Cada cop hi ha una agricultura més dual i les polítiques han d’integrar les estratègies diverses que requereixen per a desenvolupar-se tant les grans explotacions com les petites. El concepte de seguretat alimentària és pluridimensional i inclusiu, al voltant del qual cal articular les polítiques agràries.

El desenvolupament dels mercats locals no s’ha de perdre mai de vista i cal incidir en els trets culturals perquè la societat valori la producció pròpia/local.

La R+D+i agrària ha d’estar ben fonamentada per recursos públics, ja que la investigació ha d’anar en benefici de tota la població i per aprofitar uns béns públics que estiguin després a l’abast del màxim de professionals agraris. Les noves tecnologies han d’assegurar, alhora, l’accessibilitat als aliments, la seguretat alimentària i la sostenibilitat de les produccions.

S'estan recuperant espècies i varietats per afavorir la diversificació a través de noves tecnologies com la genòmica. Les noves millores genètiques s'orienten a millorar les capacitats de rendiment i resistència dels cultius (ex. a la sequera, a malalties o plagues, etc.).

L'activitat agrària a Catalunya, a més de tots els reptes a nivell mundial, ha d'afrontar-ne altres de propis com l'abastiment de primeres matèries i l'optimització dels recursos bàsics: terra, aigua i energia.

Cal invertir en la millor gestió de l'aigua i en les bones pràctiques agràries, per mitigar els efectes de la reducció relativa d'aigua disponible a fins agraris i contribuir a l'adaptació del sector agrari a noves condicions geoclimàtiques de producció. L'accés i disponibilitat d'aigua pot esdevenir un dels principals factors limitants per al desenvolupament del sector agrari català.

Pel que fa a l'energia, el límit al consum d'hidrocarburs no vindrà tant perquè s'esgotin sinó perquè deixarà de ser rendible extreure'ls. El repte més gran és en l'àmbit del transport, que en un 94% depèn del petroli. Cal substitutius i els biocombustibles són una opció, però no són la millor ni la més sostenible.

Cal un debat seriós i basat en dades sobre com substituir els hidrocarburs i fer Catalunya més resilient des del punt de vista energètic.

Les energies renovables que hi poden contribuir estan lligades a l'activitat agrària, estan ubicades al territori i són més socials, però cal més desenvolupament tecnològic per transformar i transportar aquesta energia produïda al territori cap als centres de consum, al mateix territori o a zones urbanes. Cal un equilibri entre l'energia, l'economia i l'ecologia que ha de venir de la mà de la recerca i la innovació.

El factor humà és el que impulsa el desenvolupament i ha de ser el centre de les estratègies de futur pel sector agrari català que es proposin, sobretot per afavorir el relleu generacional.